

[Indenrigsministeren.]

ikke faa fat paa, hvad det er, det ærede Medlem egentlig vil, saa jeg vil gerne bede om at faa oplyst, hvad det er for konkrete Ting, det ærede Medlem er utilfreds med — jeg forstod, der var saadanne.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det her i Danmark var vanskeligt at arbejde sig ud af den Mentalitet, at i den Verden, vi lever i, kunde man regne med, at der ikke skulde ske Danmark og os noget ondt. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Den Mentalitet tror jeg ikke der nogen Sinde har været her i Danmark, jeg har i hvert Tilfælde aldrig været besat af den; men det, der har været Divergenser om op gennem Tiderne, har været Spørgsmaalet om, hvorledes man bedst værnede Danmark. Der kan siges mange Ting om det baade i historisk Belysning og ud fra Begivenheder, vi ser oprulle sig uden for Danmarks Døre i disse Tider, men det er Tiden vel ikke til. Jeg ønsker imidlertid at gøre opmærksom paa, at jeg for min Del aldrig har haft den Opfattelse, at Verden var en saadan, at vi her i Danmark simpelt hen altid kunde regne med, at os skete der intet. Det er den Slags Ting, man kan sige, men som ikke har noget Indhold.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at man efter hendes Mening havde bredt sig over for mange Omraader med Hensyn til det civile Luftværn. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det netop kommer an paa at holde sig til enkelte Linier, og det er al min Virksomhed paa dette Omraade gaaet ud paa, men jeg vil alligevel gerne bede det ærede Medlem nævne mig, hvilke Omraader det er, hun tænker paa, hvor Statens civile Luftværn har bredt sig ud over, hvad det burde. Jeg vilde være meget taknemmelig for at faa dette oplyst.

Dernæst brugte det ærede Medlem et andet, meget rigtigt Udtryk: at det kommer an paa, at de mange Penge, det drejer sig om, bliver brugt paa rette Maade. Det er netop Sagen. Jag har sagt det saa ofte her i Rigsdagen og bliver ikke træt af at gentage det, naar vi drøfter disse Ting: med Hensyn til civil Luftbeskyttelse drejer det sig om en Række Enkeltopgaver, der selvfølgelig ikke giver os nogen Sikkerhed, men Opgaver, der maa løses; det drejer sig om Ting, som alle maa erkende bør bringes i Orden. Det gør det paa den ene Side, men dernæst drejer det sig om en Række andre Ting, som man fra visse Sider har Interesse i, fra visse Sider meget stor økonomisk Interesse i. Man maa ikke glemme, at i Kølvandet af saadanne Foranstaltninger,

som det her drejer sig om, sejler en Masse økonomiske Interesser, ogsaa økonomiske Interesser, som paa Grundlag deraf gerne vil rejse Agitation paa det Omraade, hvor de økonomiske Interesser ligger. Disse Ting har altid ladet mig kold, og saadan vil det altid blive.

Jeg ved ikke, om jeg i denne Forbindelse maaske maa nævne en Enkelthed. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte om, at jeg havde skiftet Anskuelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Anskaffelse af Gasmasker. Nej, deri tager det ærede Medlem fejl, og det ærede Medlem tager ganske fejl i Spørgsmaalet om, hvad Gaskommissionen i den Henseende anbefalede. Det ærede Medlem har, saa vidt jeg kan skønne, overhovedet ikke læst Gaskommissionens Betænkning. Det ærede Medlem vil nemlig deri se, at man har henledet Opmærksomheden paa, at netop Hjælpemandskabet skal have Gasmasker. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kan bekræfte, at jeg aldrig har sat mig derimod. Der har været et Tidspunkt, hvor der var Tale om et andet Antal end nu, fordi Husvagtsspørgsmaalet paa dette Tidspunkt ikke var fremme paa den Maade, som det er nu; men principielt har der aldrig været nogen Uoverensstemmelse paa dette Punkt, og det er disse Synspunkter, der nu føres igennem her i Landet.

Men det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit kan være overbevist om, at paa et vist Tidspunkt var der her i Landet meget store Interesser, økonomiske Interesser, forbundet med Proklamationen: Hver Mand sin Gasmaske. Man vidste, at hvis det blev overladt til den private Industri, betød det Leveringer til antagelig 30 Mill. Kr. Der er ikke noget at sige til, at det kan øve Indflydelse paa nogle, men det er den Slags, den danske Befolkning skal beskyttes imod, og det er det, jeg har tilladt mig at medvirke til.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at Menigmand havde ikke faaet Besked. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem her tænker paa. I det hele taget gør det ærede Medlem Indtryk af ligesom at staa helt uden for de Problemer, der her foreligger, og hvordan der arbejdes med dem. Menigmand har faaet Oplysning paa alle disse Punkter gennem Pjecer, gennem Radioforedrag holdt om hver enkelt Beskyttelsesgren, omhyggeligt og indgaaende, af de bedste Folk, vi har paa disse Omraader.

Nej, siger det ærede Medlem; der skal være Opslag ude paa Murene om, hvordan Folk skal bære sig ad. Det er denne, hvad